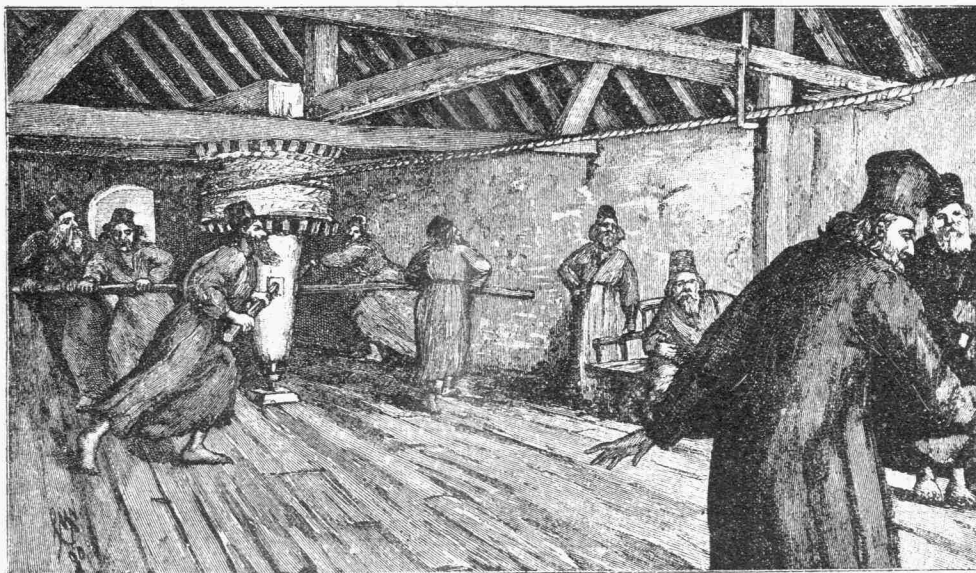

ριζόμενος μετὰ δύο συντρόφων τὸ μονοπώλιον τῆς ἀμαυρωθείσης λάμπειώς του.

Ἐκεῖθεν ἀπήλθομεν εἰς τὸν Ἅγιον Βασιλάμ, ὑψόμενον καθ' ὅμοιον τρόπον ἐπὶ γείτονος ἀλλ' ἔτι μᾶλλον μεμονωμένου κώνου, τοῦ ὁποίου καλύπτει ὅλην τὴν κορυφήν. Τὸ πάλαι ὑπῆρχε γέφυρα ζευγνύουσα τὸ χάσμα, τὸ χωρίζον ἀπὸ τῆς γῆς τὸν βράχον τοῦτον· ἀλλ' ἡ γέφυρα κατεστράφη, καὶ ἡ ἄνοδος τανῦν γίνεται μόνον ἢ διὰ τῆς συσκευῆς τῶν ἠνωμένων κλιμάκων, ἧτις εἶνε ἐνταῦθα μακροτέρα ἀλλ' ὀλιγώτερον κραδαιομένη παρὰ ἐν τῇ Μεταμορφώσει, ἢ διὰ κάλω καὶ δικτύου, τὰ

νατος τοῦ ἠγιασμένου Ἐφραίμ, οὗ ἡ ἐκ τοῦ προσκαίρου κόσμου ἀναχώρησις φαίνεται ὅτι εἶχε μάρτυρας μεγάλην ὁμήγυριν θαυμαστῶν, ζωγραφεῖται ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἀργυροῦν πυξίον περιέχει ὅτι δὲν εἶμι ἀρμόδιος ν' ἀρνηθῶ ὅτι εἶνε ἡ γνησία χεὶρ τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου.

Ἐδῶ, ὡς καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει, ἠμείψαμεν τὴν φιλοξενίαν τῶν μοναχῶν ρίψαντες χρυσοῦν νόμισμα εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεῶν τῆς ἐκκλησίας, ἐξ οὗ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τάχιστα ἐξήχθη ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων. Βιβλίον διὰ τοῦς ἐπισκέπτας δὲν ἐφάνη ποῦ, ἀλλ' ὁ σεβασμιώτερος

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΔΙ' ΟΥ ΑΝΑΣΥΡΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ

ὁποῖα κατέρχονται ἀπὸ μεγαλειτέρου ὕψους, ὑπολογιζομένου παρὰ τοῦ Κούστωκος εἰς 222 πόδας, ἀλλ' ἀναδιβαζομένου ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ μας εἰς πόδας 340. Ἡ ἄνοδος ἢ κἀνοδος διήρκεσεν ἐνταῦθα τὸ διπλοῦν, ἧτοι τρεῖς λεπτά, καὶ ἡ μεταρσίωσις ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει σκοτοδίνην εἰς ἀσθενῆ κεφαλὴν.

Ἐῶμεν δύο μόνον μοναχοὺς ἐν τῷ Ἅγιῳ Βασιλάμ, τοῦ ἠγουμένου ἀπόντος· καὶ ὁ εἰς τούτων, ἐὰν εἶχεν ὅλας τὰς μοναστικὰς ἀρετὰς, ὅπερ δὲν εἶμι εἰς θέσιν ν' ἀρνηθῶ, τοῦλάχιστον τὰς ἔκρυπτεν ἐπιμελῶς ὑπὸ τὸ πρόσωπόν του. Ἡ ὄψις τῶν δύο τούτων τελευταίων ἐπιζώντων κληρονόμων τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἶνε ὡς ἀπομάχων φυλακτόντων σταθμὸν τινα ἐγκαταλειμμένον, διότι τὸ μοναστήριόν των βάνει κατεριπούμενον. Οὐχ ἧττον δύο κληροῖ με ἄνη καὶ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ κυπαρίστους παρέχουσιν ἀκόμη αὐτῷ ὄψιν, ἧς τὰ ἄλλα στεροῦνται, ἐνῶ ἐκ κεντρικῆς τινος στοῦς μεγαλοπρεπῆς ἀνοίγεται θέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ τὴν κοιλάδα. Ἡ ἐκκλησία λάμπει ὀλιγώτερον ἢ ἡ τῆς Μεταμορφώσεως· ἀλλ' ὁ θά-

τῶν δύο μοναχῶν διακκῶς ἐπεθύμει νὰ ἐγγράψωμεν τὰ ὄνόματά μας ἐν βιβλίῳ περιέχοντι τοὺς ἐπισήμους καταλόγους τῶν πρώην διαλαμψάντων ἐν τῇ Μονῇ πατέρων. Τὴν βεβήλωσιν ταύτην ἀπεποιήθημεν νὰ διαπράξωμεν καὶ, ἐμπιστευθέντες καὶ πάλιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ δικτύου, ἠωρήθημεν ὑπὲρ τὸν κορημόν, καὶ κατέδημεν μετὰ παρηγόρου ἀκριβοῦς εἰς γρηγορὰς πέδον.

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΗΛΙΚΙΑ ΔΕΝΔΡΩΝ

Τί εἶνε τὸ γῆρας τοῦ κόρακος ἢ τῆς χελώνης, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν δένδρων; Εἰς τὸ χωρίον Villars-en-Moing, πλησίον τῆς πόλεως Μοράτ, ὑπάρχει φιλόρα, ἧτις ἦτο δένδρον ὀνομαστὸν ἤδη, ὅτε ἐγένετο ἡ μεταξὺ τῶν Ἐλβετῶν καὶ τοῦ Κερόλου τοῦ Τολμηροῦ μάχη, δηλαδὴ εἰς τὰ 1476. Κατὰ δὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς εἰδημόνων, τὸ δένδρον τοῦτο εἶχε τότε ἡλικίαν 500 ἐτῶν. Ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων βεβαιούται ὅτι ἄλλη